

BEVESTIGINGS-METHODE VOOR PARTIËELE PROTHESEN ¹⁾

DOOR

P. J. J. COEBERGH.

Het streven naar verbetering van de bevestigingsmethode voor partieele prothesen, komt in de literatuur in verschillende vormen tot uiting. Tot nog toe is geen bevredigende oplossing gevonden.

Mijn persoonlijk denkbeeld, en de uitvoering daarvan, berust op de volgende overwegingen.

De belasting der bevestiging moet zoo min mogelijk, beter nog in 't geheel geen schade veroorzaken aan de steunpunten.

Ook is het beslist een vereischte, dat een prothese geen gelegenheid biedt tot het ontstaan van caries.

Indien men de prothese zóó vervaardigt, dat deze niet tegen de natuurlijke tanden aanligt, is het gevaar voor het bevorderen van caries door de prothese, uitgesloten.

Daardoor verliest men echter een groot aantal kleine steunvlakken, waaruit noodzakelijk volgt, dat men dan een paar zeer goed werkende steunpunten moet aanbrengen, die onschadelijk zijn voor de natuurlijke tanden.

Deze beide voorwaarden zijn mijns inziens vervuld in eene methode, waarvan de hierbijgevoegde afbeelding een voorbeeld geeft.

---

¹⁾ Demonstratie gehouden in de vergadering van het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap op Zondag 8 October 1922.

Aan de rechterzijde is een stift van 1,5 mM. lengte aangebracht in den gouden rug van een porselein-kroon op de eerste praemolaar en aan de linkerzijde een stift van 0.5 mM. lengte in een gouden inlay in de eerste praemolaar (extension for prevention!). Deze stiften moeten van hard goud of platin-iridium zijn en de uiteinden zuiver afgerond worden.

De prothese wordt onder de rechter stift geschoven en over de linker stift door aandrukken ingeklemd.

Ten gerieve van het uitnemen wordt een kleine gouden speldeknoop aangebracht op de plaat en wel op de, voor een vingernagel, best bereikbare plaats (op de afbeelding zichtbaar tusschen eerste en tweede praemolaar der iinkerzijde).

Dit knopje moet natuurlijk liggen dichtbij het punt, waar de plaat veerend uitgenomen wordt. In vele gevallen kan men dit knopje missen, als men n.l. de prothese zelve gemakkelijk vatten kan, b.v. aan de praemolaren of molaren.

De prothese moet een weinig veerend buigbaar zijn:

Indien men een caoutchouc-plaat wil plaatsen, dan moeten ter hoogte van de bevestigingspunten kleine plaatjes van hard goud, plm. 2 mM. breed, ingevulcaniseerd worden.

Ter plaatse van de bevestigingspunten moet de plaat beslist nauwkeurig sluiten *aan de grens van tand en gingiva* (resp. inlay of kroon).

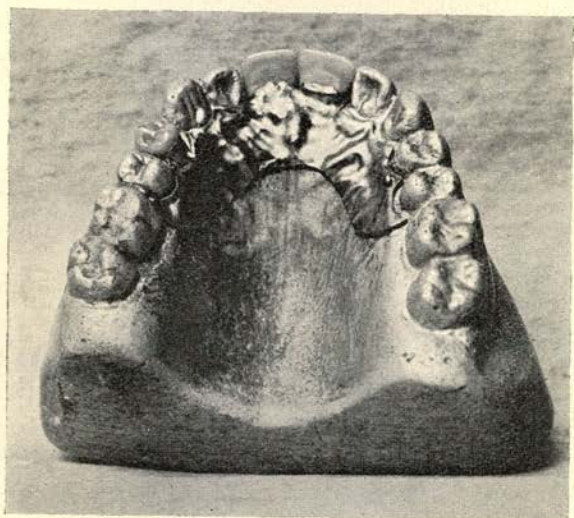
De plaat moet op alle andere plaatsen in contouren uitgewerkt worden, doch mag *nergens tegen tandweefsel* aanliggen.

De *rechterzijde* op het voorbeeld is de *verkeerde*, de *linkerzijde* de *juiste afwerking*.

Nu zijn er x-uitvoeringen van dit denkbeeld mogelijk, zoowel voor de boven als de onderkaak en voor elk geval zal men telkens nauwkeurig de beste mogelijkheid moeten bedenken.

Het laatste door mij, in de praktijk uitgevoerde geval, wil ik nog beschrijven.

Vervangen moeten worden op de bovenkaak rechts: een

praemolaar en twee molaren, links: twee praemolaren en een molaar.

De eerste rechter-praemolaar heeft een distale caviteit; deze wordt gepraepareerd en uitgebreid tot over het palatinaal-gingivale vlak. Daarin wordt een inlay geplaatst met de 1.5 mM. stift.

De tweede linkermolaar wordt van een gouden kroon voorzien en daaraan palatinaal de korte 0.5 mM. stift aangebracht.

De prothese zit uitmuntend vast en patiënt behoeft voor het uitnemen slechts de linker-molaren iets naar binnen te drukken.

Als vaste stelregels bij het uitvoeren van deze methode kan ik na eenige ervaring nu reeds opgeven:

Eerst de steunpunten (inlay of kroon) vervaardigen.

Met deze ter plaatse afdruk nemen.

De prothese geheel afwerken.

Met deze, in den mond, de juiste plaats voor de stiften markeeren.

De steunpunten uitnemen en de stiften insoldeeren.

De steunpunten definitief plaatsen en de prothese kan geplaatst worden.

Ik veronderstel, dat het denkbeeld beslist nieuw is en men er groote voordeelen mede bereikt. De techniek en het materiaal liggen in ieders bereik. Alleen dekt de methode natuurlijk niet *alle* gevallen. Mocht de methode niet nieuw zijn, de uitvoering of uitwerking bezwaren doen rijzen, of nieuwe ideeën doen ontstaan, dan zal ik daarvan gaarne mededeeling getoet zien.

Utrecht, October 1922.